

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. .../C10/...

Data: 2025

Prin contestația nr. ..., înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ..., depusă de ..., cu sediul social în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., reprezentată legal de ..., împotriva documentației de atribuire corespunzătoare Anunțului de participare nr., privind procedura simplificată, online, organizată pentru atribuirea contractului de achiziție publică având ca obiect „Reducerea emisiilor de gaze cu efect de sera în transporturi prin promovarea infrastructurii pentru vehicule de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: Stații de reincarcare pentru vehiculele electrice în ..., organizată de ..., cu sediul în .., str., în calitate de autoritate contractantă, s-a solicitat:

Pe fondul cauzei:

a. În principal, să dispuneți:

i. Obligarea Autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date, în temeiul prevederilor art. 26 alin 2 lit. b din Legea 101/2016;

ii. Obligarea Autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.

b. În subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, să dispuneți anularea Procedurii,

Pe rol să aflat cererea de suspendare a procedurii din cuprinsul contestației formulate de

Prin Încheierea nr., Consiliul s-a pronunțat asupra cererii de suspendare a procedurii, din cuprinsul contestației formulată de ..., pe care a admis-o.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... reclamă documentația de atribuire corespunzătoare Anunțului de participare nr., solicitând cele de mai sus.

Din analiza prevederilor textelor legale incidente din Legea nr. 101/2016 rezulta condițiile care trebuie îndeplinite pentru a se dispune suspendarea procedurii de atribuire, respectiv (i) existența unui caz temeinic justificat, (ii) prevenirea unei pagube iminente, coroborat cu analiza consecințelor probabile ale suspendării asupra tuturor categoriilor de interese ce ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public.

Nelegalitatea și netemeinicia cerințelor din documentația de atribuire

Cerințele documentației de atribuire încalcă principiile tratamentului egal și îngreșesc accesul prin restrângerea nepermisă a concurenței, cu încălcarea dispozițiilor legale în materie din Legea nr. 98/2016:

- Art. 49 alin. (1), Art. 50 alin. (1), Art. 155 alin. (6).

Contestatorul arată pentru fiecare cerință în parte, documentația de atribuire, în maniera configurată de Autoritatea contractantă, este restrictivă în sensul că poate fi îndeplinită doar de un număr limitat de operatori economici, observându-se intenția de preferențiere a produsului oferit, prin reglementarea nejustificată a unor cerințe care nu urmăresc satisfacerea unui interes legitim tehnic.

Compania ..., în calitate de proiectant și elaborator de documentații tehnice pentru UAT-uri, apare în mod repetat ca autor al unor caiete de sarcini și fișe tehnice ce includ cerințe formulate restrictiv. Aceste specificații par să favorizeze în mod sistematic și constant compania ..., furnizor de echipamente, prin introducerea unor condiții care pot fi îndeplinite doar de aceasta.

Consideră această cerință ca fiind abuzivă și discriminatorie, întrucât proiectantul nu a motivat în niciun fel necesitatea unei asemenea limitări și nu a prezentat un fundament tehnic sau funcțional care să justifice impunerea unei dimensiuni maxime.

Astfel de practici au ca efect direct limitarea sau chiar excluderea concurenței din faza incipientă a procedurilor de achiziție, fapt ce contravine legislației naționale și europene privind achizițiile publice și principiilor unei piețe competitive. În cele ce urmează, vom prezenta o serie de specificații tehnice considerate abuzive, precum și impactul acestora asupra mediului concurențial și a utilizării eficiente a fondurilor publice.

Specificatii tehnice restrictive privind suprafața ocupată la sol

În fișele tehnice nr. 1 și nr. 2 se impune ca echipamentele solicitate să aibă o suprafață maximă ocupată la sol de 0,4 m².

Contestatorul consideră această cerință ca fiind abuzivă și discriminatorie, întrucât proiectantul nu a motivat în niciun fel necesitatea unei asemenea limitări și nu a prezentat un fundament tehnic sau funcțional care să justifice impunerea unei dimensiuni maxime.

Prin introducerea acestei cerințe, se restrânge în mod artificial concurența, fiind favorizată exclusiv societatea NGT, în condițiile în care echipamentele contestatorului - având o suprafață de 0,5 m² - nu mai pot fi

declarate conforme, deși sunt perfect funcționale și utilizabile în cadrul proiectului.

Subliniază că această solicitare nu rezultă dintr-o cerință expresă a autorității contractante (...), ci exclusiv din modul de redactare al proiectantului (...), ceea ce denotă lipsa de obiectivitate și transparență în stabilirea specificațiilor tehnice.

De asemenea, analizând proiectul tehnic aferent soclorilor de montaj, se constată următoarele neconcordanțe:

- la pag. 811 din proiectul tehnic se indică socluri cu suprafața de $0,8 \times 0,8 \text{ m} = 0,64 \text{ m}^2$, adică mai mari decât suprafața maximă solicitată pentru stațiile propuse;

- la pag 189, soclurile sunt prevăzute cu dimensiuni de $0,3 \times 0,3 \text{ m} = 0,09 \text{ m}^2$, dimensiuni care nu corespund niciunui produs existent pe piață pentru stațiile de tip DC.

Rezultă așadar că proiectantul a impus, pe de o parte, o suprafață maximă de $0,4 \text{ m}^2$, iar pe de altă parte a proiectat socluri incompatibile cu această cerință, fie prin dimensiuni mai mari $0,64 \text{ m}^2$, fie prin dimensiuni nerealiste, inexistente în piață, $0,09 \text{ m}^2$.

Consideră că această abordare contravine dispozițiilor art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, potrivit căreia specificațiile tehnice trebuie să permită accesul egal al operatorilor economici și să nu creeze obstacole nejustificate în calea deschiderii achizițiilor publice către concurență.

Anticipează că proiectantul/autoritatea ar putea susține că solicitarea de „suprafață maximă $0,4 \text{ m}^2$ ” nu reprezintă o condiție restrictivă, întrucât se referă doar la amprenta la sol și nu la un anumit producător și mai ales ca a menționat sintagma "maxim".

Totuși, această justificare este nefondată, deoarece:

1. Lipsa fundamentării tehnice - proiectantul nu a indicat niciun motiv obiectiv pentru care suprafața ar trebui limitată la $0,4 \text{ m}^2$. În lipsa unei justificări tehnice, condiția apare ca fiind arbitrară.

2. Incoerență între documentație și proiect - în proiectul tehnic, soclurile prevăzute pentru montaj au dimensiuni incompatibile cu cerința de max. $0,4 \text{ m}^2$ ($0,64 \text{ m}^2$ și respectiv $0,09 \text{ m}^2$). Această discrepanță demonstrează că limita impusă nu are legătură cu realitățile proiectului.

3. Restrângerea artificială a concurenței - chiar dacă se formulează generic, condiția este în mod obiectiv restrictivă, întrucât exclude echipamente conforme existente pe piață (ex. stațiile noastre cu amprenta de $0,5 \text{ m}^2$).

4. Principiul proporționalității - conform legislației achizițiilor publice, cerințele trebuie să fie proporționale cu obiectul achiziției și strict necesare. O diferență de $0,1 \text{ m}^2$ nu afectează funcționalitatea echipamentului, dar are efect de excludere directă asupra concurenței.

Prin urmare, chiar formulată ca „suprafață maximă $0,4 \text{ m}^2$ ”, cerința rămâne abuzivă, discriminatorie și nejustificată, iar menținerea ei echivalează cu o favorizare directă a unui singur furnizor.

Solicită eliminarea acestei specificații abuzive privind suprafața maximă a amprentei la sol, în vederea asigurării unei competiții reale și a conformării documentației de atribuire cu legislația aplicabilă.

Specificații restrictive privind accesul securizat în stațiile de încărcare

Contestă specificația tehnică de la pct. 1.16 din fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, care solicită ca stațiile să fie „prevăzute cu uși de acces securizate cu cheie și blocare în minim 3 puncte, atât din față, cât și din părțile laterale”.

Consideră că această cerință este nelegală, disproporționată și profund neconcurențială, fiind formulată cu încălcarea directă a principiilor și prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

Contestatorul consideră această cerință este abuzivă și discriminatorie, întrucât accesul în stațiile de încărcare reprezintă un element de design specific fiecărui producător și nu un criteriu tehnic determinant pentru funcționalitatea sau siguranța echipamentului, invocând Art. 155 alin. (6).

Cerința privind un design specific de acces (frontal și lateral) nu este o caracteristică tehnică generică, ci o particularitate de design specifică unui număr extrem de restrâns de producători, în cazul de față corespunzând exclusiv designului produselor furnizate de compania (pe scurt acronim folosit în prezenta conetstatie "NGT"). Prin impunerea acestei caracteristici particulare de design, autoritatea contractantă nu asigură un acces egal, ci, dimpotrivă, creează un obstacol insurmontabil și nejustificat pentru majoritatea producătorilor de talie mondială, al căror design poate fi diferit, dar la fel de eficient. Efectul este exact cel interzis de lege: eliminarea concurenței efective și favorizarea unui singur ofertant.

Legea încurajează definirea specificațiilor prin raportare la cerințe de performanță sau funcționale. Cerința reală, legitimă și funcțională a autorității contractante este asigurarea unui acces securizat și eficient la componentele interne pentru mentenanță și intervenții.

- **Cerința Funcțională (Corectă și Legală):** Stația trebuie să permită accesul securizat (ex: blocare multipunct) și facil al personalului autorizat la componentele interne.

- **Specificația de Design (Abuzivă și Ilegală):** Accesul trebuie să se facă **OBLIGATORIU** prin uși frontale și laterale.

Modul de implementare a acestui acces (frontal, lateral, posterior sau o combinație) este o decizie de design inginerescă, specifică fiecărui producător.

Produsul nostru, care permite accesul prin partea din spate și lateral, îndeplinește 100% cerința funcțională de acces securizat și eficient.

Prin impunerea unei soluții de design particulare, autoritatea contractantă încalcă Art. 156 alin. (1) lit. a), renunțând la o abordare funcțională în favoarea uneia care restricționează artificial piața.

Chiar dacă numele producătorului nu este menționat, descrierea unui design specific, unic pe piață, echivalează cu o referință directă.

Nu există nicio justificare tehnică obiectivă și proporțională pentru care accesul frontal ar fi superior altor soluții de design. Dimpotrivă, așa cum a arătat, acesta introduce riscuri operaționale suplimentare:

- **Blocarea accesului:** În cazul unei defecțiuni critice, prezența unui vehicul la încărcat în fața stației poate bloca complet sau întârzia periculos de mult o intervenție de urgență.

- **Expunerea la trafic:** Intervențiile din față pot expune personalul tehnic la traficul din parcare, în timp ce un acces posterior sau lateral poate oferi un mediu de lucru mai sigur.

Prin urmare, cerința nu doar că nu aduce un beneficiu, ci poate fi chiar contraproductivă, demonstrând că singurul său scop este restricționarea concurenței, nu asigurarea unei calități superioare.

Chiar dacă autoritatea ar invoca o justificare excepțională (ceea ce este imposibil în acest caz), legea o obligă să accepte soluții echivalente. Art. 156 alin. (4) prevede că autoritatea contractantă nu respinge o ofertă dacă ofertantul demonstrează că soluțiile propuse „îndeplinesc într-un mod echivalent cerințele definite prin specificațiile tehnice.”

O soluție de acces posterior/lateral este, fără niciun dubiu, echivalentă din punct de vedere funcțional și al securității cu una frontală/laterală. Prin formularea rigidă și prescriptivă, autoritatea contractantă își anulează din start obligația legală de a analiza și accepta soluții echivalente, viciind procedura.

Având în vedere argumentele de fapt și de drept prezentate, care demonstrează caracterul abuziv, discriminatoriu și nelegal al cerinței de la pct. 1.16, solicită eliminarea completă a acestei specificații de design și înlocuirea ei cu o cerință funcțională, neutră tehnologic, de genul:

„Stațiile vor fi prevăzute cu un sistem de acces securizat (ex: uși cu încuietoare și sistem de blocare) care să permită intervenția facilă și sigură a personalului autorizat la toate componentele interne ce necesită mentenanță.”

Specificații restrictive privind amplasarea sistemului de andocare

În caietul de sarcini și fișele tehnice aferente se impune ca sistemul de andocare a conectorilor să fie „prevăzut cu autoblocare și buton de deblocare, amplasat în partea din față a echipamentului”.

Contestă specificația tehnică prin care se impune ca sistemul de andocare a conectorilor să fie „prevăzut cu autoblocare și buton de deblocare, amplasat în partea din față a echipamentului”.

Consideră că această cerință, prin specificarea locației exacte a unei componente, depășește sfera unei cerințe funcționale legitime și se transformă într-o specificație de design particulară, având ca unic scop favorizarea unui singur producător și restrângerea nelegală a concurenței.

Această cerință încalcă în mod direct multiple articole și principii fundamentale ale Legii nr. 98/2016, Art. 156 alin. (2).

- Caracteristica Specifică: Amplasarea frontală a sistemului de andocare nu este un standard industrial (precum tipul conectorului), ci o alegere de design specifică. Această caracteristică este specifică și definitorie pentru produsele

Prin impunerea acestei alegeri de design, caietul de sarcini nu descrie o nevoie, ci copiază o trăsătură a unui produs existent. Efectul este exact cel interzis de lege: eliminarea tuturor producătorilor ale căror soluții de design, deși perfect funcționale și echivalente, prevăd o amplasare diferită (ex: laterală). Astfel, se favorizează un singur ofertant.

- Nerespectarea Principiului Proportionalității (Încălcarea Art. 2 alin. 2 lit. c)

Principiul proporționalității impune ca orice cerință din documentație să fie necesară, adecvată și indispensabilă pentru atingerea obiectivelor contractului.

- Obiectivul Legitim: Asigurarea unui loc sigur și accesibil pentru păstrarea conectorului atunci când nu este utilizat.

- Cerința Impusă (Neproportională): Amplasarea trebuie să fie exclusiv frontală.

Nu există nicio justificare în documentația tehnică (planuri de amplasament, constrângeri de spațiu) care să demonstreze că doar amplasarea frontală poate îndeplini obiectivul. O amplasare laterală este la fel de sigură, accesibilă și funcțională. Deoarece cerința impune o restricție

drastică (eliminarea competitorilor) fără a fi necesară pentru atingerea scopului, ea este vădit disproporționată și, prin urmare, abuzivă.

- Ignorarea Abordării Funcționale în Favoarea Unei Abordări Prescriptive (Încălcarea Art. 156 alin. 1 lit. a)

Legea încurajează definirea cerințelor în termeni funcționali și de performanță, pentru a permite inovația și concurența.

- Cerința Funcțională (Corectă și Legală): Stația trebuie să fie dotată cu un sistem de andocare securizat, cu mecanism de autoblocare și deblocare, care să protejeze conectorul de intemperii și să fie ușor accesibil pentru utilizator.

- Cerința Prescriptivă (Abuzivă și Ilegală): Sistemul trebuie să fie amplasat în față.

Autoritatea contractantă avea obligația de a formula o cerință funcțională. Prin impunerea unei locații fixe, fără justificare tehnică, aceasta trece de la a descrie "CE trebuie să facă" echipamentul la a dicta "CUM trebuie să fie construit", o practică ce încalcă principiile unei achiziții publice corecte. Soluția contestatorului, cu andocare laterală, îndeplinește integral și în mod echivalent cerința funcțională.

Într-o procedură de achiziție publică, orice cerință care poate avea efect restrictiv trebuie să fie temeinic justificată de obiectul contractului. Documentația nu prezintă niciun argument tehnic, de siguranță sau de ergonomie pentru care amplasarea frontală ar fi superioară sau singura acceptabilă.

Dimpotrivă, o amplasare laterală poate oferi avantaje, cum ar fi o mai bună protecție a conectorului la impacturi frontale accidentale cu autovehiculele. În absența oricărei justificări, cerința este prezumată a fi arbitrară și cu scop anticoncurențial.

Având în vedere că specificația privind amplasarea frontală a sistemului de andocare este nejustificată tehnic, disproporționată și formulată cu încălcarea flagrantă a Art. 155 și Art. 156 din Legea nr. 98/2016, contestatorul solicită eliminarea acestei cerințe restrictive.

Propune înlocuirea textului actual cu o formulare neutră din punct de vedere tehnologic, care să reflecte nevoia funcțională reală a autorității contractante:

„Stațiile vor fi prevăzute cu un sistem de andocare securizat pentru conectori), cu mecanism de autoblocare și deblocare, care să asigure protecția conectorului și accesibilitatea facilă pentru utilizatori, indiferent de amplasarea sa pe corpul stației.”

Specificații abuzive privind integrarea terminalului POS cu emitere de bon fiscal electronic

În documentația de atribuire se solicită ca echipamentul să fie „pregătit pentru integrarea unui terminal POS dotat cu modul fiscal și posibilitate de emitere a bonului fiscal electronic”.

Echipamentul va fi pregătit pentru integrarea unui terminal POS dotat cu modul fiscal și posibilitate de emitere a bonului fiscal electronic.

Contestă cerința privind pregătirea echipamentului pentru integrarea unui terminal POS cu modul fiscal și capacitate de emitere a unui „bon fiscal electronic”. Considerăm această specificație nu doar abuzivă și restrictivă, ci fundamental nelegală, fiind în contradicție directă cu legislația fiscală în vigoare

din România, cu principiile legii achizițiilor publice și cu cadrul normativ european privind serviciile de plată.

Conform specificațiilor, prin „pregătire” autoritatea contractantă înțelege:

- prevederea locașului de montaj, a decupajelor și găurilor necesare în carcasă,
- dotarea cu echipamentul electronic și software necesar funcționării POS,
- integrarea acestora de către producător, pentru menținerea conformității și certificărilor de performanță.

Consideră această cerință abuzivă, nelegală și discriminatorie, pentru următoarele motive:

- Lipsa cadrului legal - Conceptul de „bon fiscal electronic” nu este reglementat în legislația fiscală din România. Conform OUG nr. 28/1999, republicată, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale (AMEF), singurele documente fiscale cu valoare probatorie pentru deducerea cheltuielilor și a TVA, emise la punctul de vânzare, sunt bonul fiscal tipărit de un AMEF avizat tehnic și factura fiscală.

Conform OUG nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, documentul legal acceptat în contabilitate pentru înregistrarea cheltuielilor este bonul fiscal tipărit sau factura fiscală.

Deoarece „bonul fiscal electronic” nu este un concept reglementat, un astfel de document nu poate fi înregistrat în contabilitate și nu produce efecte juridice. Prin urmare, autoritatea contractantă impune ofertanților să investească într-o funcționalitate ilegală și complet inutilizabilă pe teritoriul României.

- Caracteristică proprie unui producător - Incălcarea Art. 156 alin. 2 din Lege 98/2016.

- Cheltuială inutilă - Aceasta echivalează cu o utilizare inefficientă a fondurilor publice, interzisă de art. 2 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 98/2016.

- Există soluții legale și conforme - Atât în România, cât și la nivel european, sistemele de plată pentru stațiile de încărcare se realizează conform Directivei (UE) 2015/2366 (PSD2) și legislației naționale aferente.

Conform Directivei (UE) 2015/2366 privind serviciile de plată (PSD2), transpusă în România prin OUG nr. 111/2020, statele membre au obligația să permită și să încurajeze plăți electronice moderne și sigure, inclusiv prin intermediul furnizorilor terți (aplicații, platforme web, soluții mobile).

Directiva nu impune și nici nu privilegiază utilizarea unui POS fizic, ci, dimpotrivă, creează cadrul legal pentru plăți ad-hoc, online și contactless, care sunt mai flexibile, mai puțin costisitoare și conforme cu normele europene de securitate

Aceste soluții sunt echivalente sau chiar superioare unui POS fizic. Prin impunerea unei soluții unice, ilegale și restrictive, autoritatea contractantă își încalcă obligația de a analiza și accepta soluții echivalente.

Având în vedere că specificația tehnică privind integrarea unui POS cu emitere de „bon fiscal electronic” este ilegală (contravine legislației fiscale), abuzivă (contravine legii achizițiilor publice) și neconformă cu directivele europene, solicităm eliminarea integrală și necondiționată a acestei cerințe din documentația de atribuire.

Propune înlocuirea ei cu o cerință funcțională, neutră și legală, care să reflecte nevoia reală a utilizatorilor și a autorității contractante:

„Stațiile de reîncărcare vor fi dotate cu un sistem de plată care să permită plata ad-hoc (fără a necesita un contract prealabil sau o aplicație dedicată), prin metode de plată electronice larg răspândite (ex: card bancar, prin interfață web securizată sau scanare cod QR de plata). Sistemul trebuie să permită emiterea unui document fiscal valabil în conformitate cu legislația în vigoare din România, care să poată fi utilizat pentru înregistrarea în contabilitate a cheltuielii încarcerii cat si a deducerii TVA-ului aferent tranzactiei.”

Cerințe abuzive privind platforma software și accesul gratuit pe perioadă contractuală

Pentru fiecare stație, beneficiarul va primi acces securizat pentru perioada stabilită prin contract, la o platformă software de management și monitorizare.

Platforma va funcționa cu cel puțin o aplicație mobilă client, disponibilă gratuit pe AppStore și Google Play.

Furnizarea softului pentru operarea stațiilor în scop comercial, va face obiectul unor contracte ulterioare.

Contestă modul în care este structurată cerința privind platforma software de management, considerând că aceasta este formulată cu scopul de a induce în eroare, de a ascunde costuri viitoare și de a crea o dependență pe termen lung a autorității contractante față de un singur furnizor, cu încălcarea gravă a principiilor transparenței, concurenței și eficienței fondurilor publice.

În documentația de atribuire se insistă în mod excesiv asupra certificării OCPP 1.6 a software-ului de operare, ca măsură declarată pentru „evitarea efectului de captivitate al beneficiarului”.

Principiul transparenței, potrivit Art. 2 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 98/2016, impune ca toate condițiile participării la procedură să fie clare, explicite și cunoscute de la bun început.

Cerința actuală încalcă flagrant acest principiu:

- **Costuri Ascunse:** Documentația menționează enigmatic că operarea comercială va face obiectul unor „contracte ulterioare”, fără a oferi niciun detaliu despre prețul, durata sau condițiile acestor contracte. Aceasta introduce un element de cost major care este complet ascuns în faza de ofertare.

- **Imposibilitatea Calculării TCO:** Fără a cunoaște costurile de operare software pe întreaga durată de viață a echipamentelor, autoritatea contractantă nu poate calcula Costul Total de Proprietate (TCO). Astfel, evaluarea ofertelor devine o iluzie. Un ofertant poate propune un preț inițial mic pentru stații, știind că va recupera și va profita masiv din taxele de licențiere ulterioare, impuse dintr-o poziție de monopol. Această practică denaturează complet competiția.

Această cerință este prezentată ca o modalitate de evitare a efectului de captivitate, însă, în realitate, îl întărește și îl consacră, de fapt ar putea fi interpretat ca un manual (instrucțiuni clare) de cum se creează o stare de captivitate, o practică profund anticoncurențială:

Etapă 1: Investiția Inițială: Autoritatea contractantă investește fonduri publice semnificative în achiziția stațiilor (hardware).

Etapă 2: Perioada "Gratuită": Furnizorul oferă o perioadă de acces "gratuit" la platforma sa software, suficientă pentru a integra complet stațiile în ecosistemul său proprietar, autoritatea neputând opera gratuit încărcarea stațiilor aceasta este OBLIGATĂ să extindă contractul la un contract de operare comercial

Etapa 3: Captivitatea: La finalul perioadei "gratuite", care practic nu există, autoritatea fiind nevoită să taxeze încărcările, stațiile nefiind parte dintr-o campanie de binefacere sponsorizată de Guvern, autoritatea contractantă se află în fața unei alegeri imposibile:

- Fie acceptă orice preț și orice condiții impuse de furnizorul unic pentru "contractele ulterioare".
- Fie renunță la platformă, acceptând faptul că cerința a fost doar pentru restrângerea concurenței.

Costul schimbării platformei software devine prohibitiv, creând un monopol de facto pentru serviciile de operare. Aceasta încalcă Art. 155 alin. (6), care interzice obstacolele nejustificate în calea concurenței efective, și spiritul legii concurenței (Legea nr. 21/1996).

Standardul OCPP 1.6 J a fost creat tocmai pentru a preveni vendor lock-in-ul, permițând ca orice stație conformă să funcționeze cu orice platformă software conformă.

Prin condiționarea achiziției de hardware de un pachet ce include acces la o platformă specifică și contracte viitoare cu furnizorul acesteia, autoritatea contractantă anulează complet beneficiul standardului OCPP.

Consideră această specificație profund abuzivă, disproporționată și formulată cu unicul scop de a direcționa contractul către un singur operator economic, ..., prin intermediul parteneriatului său exclusiv cu

În România există peste 10 operatori de platforme software care gestionează cu succes rețele extinse (sute de stații), toate funcționând pe standardul industrial de facto, OCPP 1.6. Aceste platforme sunt deja interoperabile și deservește mii de utilizatori zilnic.

Dintre toți acești operatori funcționali și competitivi, se cunoaște public că unul singur detine

Autoritatea contractantă elimină 90% din piața competitivă pe baza unui formalism, nu a unei necesități tehnice obiective.

Acest lucru încalcă flagrant Art. 156 alin. (1) și Art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, care interzic introducerea de obstacole nejustificate și eliminarea artificială a concurenței.

Având în vedere că o singură platformă certificată (...) este disponibilă printr-un singur ofertant (...), cerința creează, garantează și legalizează exact starea de captivitate pe care pretinde că o combate. Autoritatea contractantă nu va avea nicio alternativă și nicio putere de negociere, fiind complet la mâna unicului furnizor care îndeplinește această condiție artificială.

A solicita o stație certificată OCPP de către OCA este corect. Acest lucru garantează că echipamentul poate comunica cu ORICE platformă software care respectă standardul. Este o măsură care previne captivitatea.

Având în vedere că această cerință este vădit anticoncurențială, contradictorie, disproporționată și bazată pe o înțelegere eronată a pieței, contestatorul solicită eliminarea integrală a oricărei condiționalități legate de certificarea formală OCPP a platformei software de management, inclusiv a cerințelor de la punctele 2.16 și 3.5 din documentație.

Documentația de atribuire stabilește, în mod explicit și fără echivoc, că: „Furnizarea softului pentru operarea stațiilor în scop comercial, va face obiectul unor contracte ulterioare.”

Această afirmație are o consecință juridică directă și inevitabilă: serviciile software NU fac parte din obiectul contractului de achiziție publică ce urmează

a fi atribuit prin prezenta procedură. Obiectul contractului actual îl reprezintă, strict, furnizarea și instalarea de echipamente hardware (stațiile de încărcare).

Prin urmare, toate cerințele detaliate privind platforma software sunt abuzive, nelegale și irelevante din următoarele motive:

Art. 155 alin. (2) prevede că specificațiile tehnice trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului. Deoarece platforma software nu este parte a obiectului acestui contract, impunerea de condiții detaliate despre aceasta (certificare, aplicație mobilă etc.) încalcă direct acest principiu.

Scopul legitim și suficient al autorității contractante este să se asigure că stațiile achiziționate astăzi vor putea fi operate mâine. Această garanție este oferită în mod complet și standardizat la nivel internațional de certificarea OCPP a stației (hardware-ului).

O stație certificată OCPP este, prin definiție, interoperabilă. Ea poate fi înrolată și operată pe ORICE platformă software care respectă standardul OCPP.

Deoarece certificarea stației asigură 100% interoperabilitatea, orice cerință suplimentară legată de o platformă software specifică devine redundantă din punct de vedere tehnic și abuzivă din punct de vedere procedural. Singurul său scop rămas este acela de a restrânge concurența.

Prin impunerea unor cerințe software (certificare ELVO/NGT) care nu fac obiectul contractului actual, autoritatea contractantă nu face altceva decât să pre-califice și să desemneze indirect câștigătorul unui viitor contract netransparent. Se folosește procedura competitivă de astăzi pentru a atribui direct și fără concurență un contract de servicii în viitor. Aceasta este o manipulare a procedurii de achiziție publică și contravine tuturor principiilor de transparență, concurență și tratament egal.

Având în vedere că această cerință este vădit anticoncurențială, contradictorie, disproporționată și bazată pe o înțelegere eronată a pieței, solicită eliminarea integrală a oricărei condiționalități legate de certificarea formală OCPP a platformei software de management, inclusiv a cerințelor de la punctele 2.16 și 3.5 din documentație, întrucât acestea:

- restrâng artificial concurența,
- favorizează exclusiv compania prin contractul său de exclusivitate cu singura platforma certificată ELVO,
- contravin dispozițiilor art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Eliminarea Cerinței Arbitrare privind "Maturitatea" Software-ului, serviciu ce nu face parte din obiectul Contractului

În documentația de atribuire se prevede că „software-ul de gestionare a echipamentului trebuie să fie un produs software matur, testat în condiții normale de exploatare, cu prezență pe piață și în exploatare de minim 1 an, nefiind acceptate produse aflate în faza de dezvoltare”.

Contestă specificația tehnică ce impune ca software-ul de management să aibă „prezență pe piață și în exploatare de minim 1 an”. Considerăm această cerință un abuz, o barieră artificială la intrarea pe piață și, fundamental, o condiție irelevantă și nelegală în contextul prezentei proceduri.

Înainte de a analiza caracterul abuziv al cerinței în sine, subliniază că aceasta este viciată din start de o problemă fundamentală: ea se aplică unui serviciu care nu face obiectul acestui contract.

Documentația stipulează clar: „Furnizarea softului pentru operarea stațiilor în scop comercial, va face obiectul unor contracte ulterioare.”

Aceasta înseamnă că autoritatea contractantă impune astăzi condiții (vechime de 1 an) pentru un serviciu pe care îl va contracta (sau nu) în viitor, printr-o altă procedură. Această practică este nelegală, încălcând Art. 155 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, care cere ca specificațiile tehnice să aibă legătură directă cu obiectul contractului.

Consideră această cerință abuzivă, discriminatorie și lipsită de fundament tehnic și legal, pentru următoarele motive:

1. Confu

o zia între maturitatea software-ului și vechimea pe piață

o Maturitatea unui produs software se evaluează în funcție de funcționalitate, stabilitate, testare și conformitate cu standardele tehnice aplicabile.

o "maturitatea" unui software este o calitate tehnică, demonstrată prin stabilitate, funcționalități, securitate și, cel mai important, conformitatea cu standardele (OCPP). "Vechimea de 1 an" este un criteriu administrativ, arbitrar și un indicator extrem de slab al calității. O platformă veche de 3 ani, dar prost scrisă, este inferioară unei platforme noi, de 6 luni, dezvoltată pe tehnologii moderne și testată riguros.

o Nu există niciun standard tehnic, normă europeană sau lege care să coreleze calitatea software-ului cu o vechime minimă pe piață. Cifra "1 an" este pur și simplu inventată, fără nicio justificare obiectivă.

2. Restr

o ângerea artificială a concurenței

o Prin impunerea unui prag de vechime de minim 1 an, sunt eliminate automat platformele noi, inovatoare, care respectă standardele OCPP și care pot oferi soluții mai competitive.

o În mod abuziv, cerința creează un "club închis" al furnizorilor deja prezenți pe piață, protejându-i de concurența nou-venită. Este o practică anticoncurențială clasică, menită să conserve un status quo și să favorizeze operatori specifici (în special și partenerii săi), împiedicând accesul pe piață al altor operatori.

3. Contradicție cu principiile achizițiilor publice

o Cerința contravine dispozițiilor art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, potrivit căroră specificațiile tehnice trebuie să permită accesul egal al operatorilor economici și să nu aibă ca efect eliminarea nejustificată a unor produse.

o De asemenea, contravine principiului proporționalității consacrat la art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016, întrucât introduce o condiție care nu este necesară pentru atingerea scopului achiziției.

Contestatorul solicită eliminarea acestei cerințe, întrucât nu are fundament tehnic sau legal, restrânge artificial concurența și favorizează operatorii existenți în detrimentul inovației și al eficienței.

Incoerențe și tratament preferențial privind certificarea OCPP Pentru stațiile de încărcare se solicita la punctul 2.17 interoperabilitate OCPP Full:

- Punctul 2.17 stabilește un standard înalt și specific. Se cere, în detaliu, un set complex de funcționalități avansate (Smart Charging, Rezervare, etc.), care definesc o stație de încărcare modernă, inteligentă și interoperabilă. Acesta este "CE se cere".

În schimb la punctul 3.6 autoritatea nu mai este așa de sigură că dorește ca statia sa dețină certificarea OCPP, relaxand la maxim condițiile impuse prin pct. 2.17.

Punctul 3.6, prin formularea "și/sau Raport de testare", anulează practic rigoarea impusă la punctul 2.17. Acesta este "CUM se demonstrează", iar metoda permisă este atât de slabă încât compromite întregul obiectiv.

Un Raport de Testare, deși este o componentă tehnică esențială a procesului, nu oferă același nivel de garanție, transparență și validare oficială ca un Certificat de Conformitate emis direct de Open Charge Alliance (OCA). A permite prezentarea doar a raportului introduce riscuri semnificative care sunt eliminate prin solicitarea certificatului.

- Raportul de Testare: Este un document detaliat care arată rezultatele unor teste efectuate la un moment dat. Este similar cu "fișa de examen" de la finalul unei evaluări. Important, un raport poate conține și rezultate negative sau parțiale ("failed tests"), iar un evaluator non-tehnic ar putea să nu identifice aceste neconformități într-un document de zeci sau sute de pagini.

- Certificatul de Conformitate: Este documentul oficial, emis de organismul care deține standardul (OCA). Acesta se emite doar după ce OCA a primit și validat un raport de testare cu rezultate 100% pozitive. Certificatul confirmă, fără echivoc, că produsul a finalizat cu succes întregul proces de testare și este recunoscut oficial ca fiind conform.

- Raportul de Testare: Este un document privat, confidential, un fișier care circulă între producător, laborator și certicator. Autenticitatea sa este greu de verificat. Pentru a confirma că nu este falsificat sau modificat, ar trebui contactat direct laboratorul emitent, un proces lent și adesea anevoios.

- Certificatul de Conformitate: Este însoțit de o înregistrare în baza de date publică a Open Charge Alliance.

Oricine poate accesa site-ul OCA, poate introduce numele producătorului sau al modelului și poate verifica instantaneu dacă certificatul este valid, pentru ce versiune a protocolului a fost emis și ce profiluri funcționale acoperă (Core, Smart Charging etc.). Această transparență elimină complet riscul documentelor false.

- Raportul de Testare: Testează conformitatea stației cu un simulator (OCPP Compliance Test Tool). Este o verificare esențială, dar într-un mediu controlat.

- Certificatul de Conformitate: Faptul că producătorul a investit timp și resurse pentru a parcurge întregul proces de certificare oficială (dincolo de simpla testare) este un indicator puternic al angajamentului său pentru calitate și interoperabilitate pe termen lung.

- Evaluarea unui Raport de Testare: Necesită expertiză tehnică avansată pentru a interpreta corect rezultatele, a înțelege parametrii testați și a identifica eventualele excepții sau eșecuri ascunse în detalii. Acest lucru crește riscul de eroare umană în procesul de achiziție.

Permite intrarea unor echipamente care par conforme la suprafață, dar care pot conține defecte ascunse de funcționalitate și interoperabilitate. Aceste defecte vor "ieși la iveală" doar după implementare, generând costuri suplimentare, probleme de rețea și o experiență negativă pentru utilizatori.

- Evaluarea unui Certificat de Conformitate: Este un proces simplu și binar. Se verifică online validitatea certificatului și se confirmă că acoperă toate funcționalitățile cerute (cele de la punctul 2.17 fiind doar câteva din

functionalitățile testate). Procesul durează câteva minute și nu lasă loc de interpretări.

... propune modificarea cerinței în:

Se va prezenta un Certificat de Conformitate valid, emis de autoritatea de certificare OCPP care să ateste conformitatea stației de reîncărcare cu protocolul OCPP, versiunea minimă 1.6J. Certificatul trebuie să demonstreze conformitatea pentru toate profilurile funcționale care corespund cerințelor minime descrise la punctul 2.17. Validitatea certificatului va fi verificată în registrul public al produselor certificate, menținut de Open Charge Alliance.

Ca și observație generală asupra documentației de atribuire:

- Cerințele constructive și cerințele software reflectă fidel fișa tehnică a unui singur model disponibil în și contract exclusivitate software.

Toate aceste cerințe — considerate cumulativ — fac imposibilă participarea oricărui alt operator economic în afara companiei NGT, care comercializează stații care îndeplinesc aceste specificații în mod integral, conform propriei fișe tehnice.

Solicită în mod expres ca autoritatea contractantă și proiectantul să indice cel puțin un alt model de stație de încărcare, de la un alt producător decât cel reprezentat de compania NGT, inclusiv alt software OCPP 1.6 , care îndeplinește cumulativ toate cerințele tehnice impuse.

În absența unei astfel de demonstrații, consideră că impunerea acestor condiții tehnice are un caracter clar restrictiv, fiind menită să securizeze procedura în favoarea unui ofertant prestabilit.

Având în vedere toate aceste argumente, solicită Consiliului să dispună admiterea prezentei contestații astfel cum a fost formulată și motivată, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, respectiv să oblige Autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire și, în consecință, să procedeze la modificarea/revizuirea/renunțarea aspectelor contestate.

Prin adresa nr. înregistrată la Consiliu sub nr., autoritatea contractantă a formulat punct de vedere cu privire la contestația depusă de ..., prin care solicită respingerea contestației formulate ca fiind netemeinică pentru următoarele motive:

Solicitarea de suspendare adresată de ... nu cuprinde o justificare concretă a sa și nici indicarea vreunei pagube iminente care ar trebui prevenită, argumentele aduse fiind de ordin general. În acest context, cele trei condiții impuse de legiuitor pentru admiterea unei cereri de suspendare (justificarea temeinică, necesitatea prevenirii unei pagube și paguba să fie iminentă) nu sunt îndeplinite de cererea Paragrafele cu argumente de ordin general nu pot fi considerate drept justificare temeinică a cererii. Unica pierdere a contestatorului sunt cheltuielile asumate pentru întocmirea ofertei, astfel ca nu se poate vorbi despre un prejudiciu probat care să impună suspendarea procedurii de atribuire. Nu reiese de nicăieri că, prin continuarea procedurii, este încălcat vreun drept al ... ori s-ar produce un prejudiciu în patrimoniul reclamantei. Unica pierdere a sa, în cazul admiterii contestației și anulării procedurii de atribuire o pot constitui cheltuielile efectuate pentru elaborarea ofertei și participarea la competiție (dacă va alege să participe, în caz contrar neexistând nicio pierdere pentru firmă), pe care și le poate recupera în conformitate cu art. 53 alin. (6) din Legea nr. 101/2016.

Cu privire la criticile aduse de către contestator referitoare la caracteristicile stației de încărcare precizează:

Specificații tehnice restrictive privind suprafața ocupată la sol

În fișele tehnice nr. 1 și nr. 2 se impune ca echipamentele solicitate să aibă o suprafață maximă ocupată la sol de 0,4 m².

Răspuns: Dimensiunile în plan ale fundației izolate pe care va fi amplasată stația de reîncărcare sunt 0.8X0.8 m. reprezentând 0.64 mp. În centrul fundației izolate este montată stația de reîncărcare. Amprenta la sol a acesteia nu va depăși dimensiunile în plan ale fundației.

2. Specificații restrictive privind accesul securizat în stațiile de încărcare

Răspuns: Cerința tehnică referitoare la accesul în interiorul stațiilor din părțile laterale și din față nu reprezintă o restricționare a ofertanților. Pe piața de profil există mai multe modele de stații de reîncărcare care îndeplinesc această cerință tehnică, asigurând acces din mai multe puncte de deschidere pentru facilitarea mentenanței și intervențiilor. Aceste stații sunt disponibile în oferta mai multor producători de renume, ceea ce dovedește că cerința impusă nu este exclusivă sau restrictivă.

Accesul pe mai multe laturi ale stației de reîncărcare este o caracteristică tehnică deja integrată în multe produse, iar ofertanții care operează pe această piață pot furniza astfel de soluții.

Din punct de vedere tehnic, accesul din mai multe direcții este esențial pentru mentenanța și siguranța: în practică accesul din lateral și din față permite echipelor de mentenanță să intervină rapid și în condiții de siguranță, mai ales în locațiile în care există constrângeri de amplasament de spațiu sau obstacole fizice (garduri, stâlpi, mobilier stradal, etc.).

În astfel de cazuri, lipsa opțiunilor de acces ar putea crea riscuri suplimentare, inclusiv de punere în pericol a autovehiculelor parcate în imediată apropiere. Cerința se justifică prin flexibilitatea oferită în efectuarea operațiunilor de mentenanță, fără a necesita astfel mutarea vehiculelor sau oprirea funcționalității stațiilor. Pe cale de consecință, arată faptul că cerința este justificată și solicită respingerea criticii.

Jurisprudențial invocă și decizia CNSC Nr.....:

În cadrul extrasului din Proiectul Tehnic prezentat în facsimil (cu titlu exemplificativ stația 2), poziția locurilor de parcare ce urmează a fi înființate pentru fiecare stație sunt perpendiculare pe stație. Astfel, accesul la stația de reîncărcare se face din față.

Din punct de vedere funcțional, amplasarea butonului de deblocare în partea din față a sistemului de andocare este perfect justificată. Proiectul tehnic a prevăzut această configurare deoarece locurile de parcare sunt situate în fața stației, ceea ce facilitează accesul rapid și eficient al utilizatorilor la conectori, în condițiile în care butonul ar fi amplasat lateral, utilizatorii ar fi obligați să facă manevre suplimentare, ceea ce ar diminua eficiența operațiunilor și ar crea potențial obstacole logistice. Mai mult, în condițiile reale de amplasament acel buton ar putea fi inaccesibil, singura parte accesibilă utilizatorului în integralitatea timpului de utilizare a stației fiind partea frontală.

Jurisprudențial invocă decizia CNSC Nr.....

În ceea ce privește Directiva 2014/94/EU, precizează că aceasta nu include prevederi privind instalarea obligatorie de POS-uri (terminale de plată) pe automatele de combustibili alternativi (cum ar fi stațiile de încărcare pentru

vehicule electrice). Directiva încurajează dezvoltarea unei infrastructuri care să fie accesibilă și convenabilă pentru utilizatori, inclusiv cerințe legate de interoperabilitate și standardizare. Astfel, cu titlu preliminar, vă rugăm să observați faptul că proiectul prevede pregătirea stației pentru echiparea ulterioară cu terminale de plată, întreaga argumentație a contestației fiind nefondată, din moment ce specificația tehnică este una foarte clară, de prevedere, pentru o instalare viitoare, a spațiului și accesoriilor necesare integrării unui sistem de plată POS, sistem implementat la scară largă la nivel național și mondial, pentru plata oricărui serviciu, de la o simplă cafea la parcare sau servicii publice.

În ceea ce privește gaurirea carcasei și anularea certificatelor CE, autoritatea solicita explicit ca pregătirea pentru montarea POS ului să fie făcută de producător, tocmai pentru a nu preveni anularea certificatelor CE prin intervenții ulterioare asupra carcaselor.

Prin „echipament electronic si soft necesar funcționarii POS-ului” se înțelege echipamentul hardware (controller, cabluri conexiuni, mufe, etc) prin intermediul carora terminalul POS va comunica securizat cu statia de incarcare. De asemenea statia de incarcare trebuie sa aiba instalat softul necesar pentru a permite si pornirea si oprirea incarcarii atunci cand se va utiliza, pe langa celelalte opțiuni, opțiunea de incarcare utilizând un card bancar. Echipamentul electronic si softul necesar funcționarii POS-ului trebuie sa fie prevăzut din fabrica si ofertat ca atare, astfel incat Autoritatea contractanta va achiziționa ulterior doar terminalul POS compatibil si funcțional cu o banca din Romania, daca va considera necesar.

Cerințe abuzive privind platforma software și accesul gratuit pe perioadă contractuală

Răspuns: Se va respecta cerința din cadrul fișei tehnice și anume protocol de comunicație minim OCCP 1.6J.

Cerința tehnică referitoare la accesul în interiorul stațiilor din părțile laterale și din față nu reprezintă o restricționare a participării ofertanților. Pe piața de profil există mai multe modele de stații de reîncărcare care îndeplinesc această cerință tehnică, asigurând acces din mai multe puncte de deschidere pentru facilitarea mentenanței și intervențiilor. Aceste stații sunt disponibile în oferta mai multor producători de renume, ceea ce dovedește că cerința impusă nu este exclusivă sau restrictivă. Accesul pe mai multe laturi al stației de reîncărcare este o caracteristică tehnică deja integrată în multe produse, iar ofertanții care operează pe această piață pot furniza astfel de soluții.

Accesul din mai multe direcții este esențial pentru mentenanță și siguranță: în practică, accesul din lateral și din față permite echipelor de mentenanță să intervină rapid și în condiții de siguranță, mai ales în locațiile în care există constrângeri de spațiu sau obstacole fizice (garduri, stâlpi, mobilier stradal, etc.). În astfel de cazuri, lipsa opțiunilor de acces ar putea crea riscuri suplimentare, inclusiv punerea în pericol a vehiculelor parcate în imediata apropiere. Accesul pe mai multe laturi oferă flexibilitate în efectuarea reparațiilor preventive sau accidentale, fără a necesita mutarea vehiculelor sau oprirea activității stației, fără avarierea sau punerea în pericol a vehiculelor parcate, fapt pentru care considerăm caracteristica tehnică minim impusă ca fiind justificată din punct de vedere al necesității autorității contractante,

singura în măsură să își stabilească nevoile raportat la proiectele implementate.

Eliminarea Cerinței Arbitrare privind "Maturitatea" Software-ului, serviciu ce nu face parte din obiectul Contractului

În documentația de atribuire se prevede că „software-ul de gestionare a echipamentului trebuie să fie un produs software matur, testat în condiții normale de exploatare, cu prezență pe piață și în exploatare de minim 1 an, nefiind acceptate produse aflate în faza de dezvoltare .

Cu titlul preliminar, autoritatea contractantă aduce la cunoștință faptul că stațiile de reîncărcare pentru vehicule electrice fac parte din infrastructura critică de mobilitate urbană și națională. Un software aflat în stadiu incipient, nevalidat prin exploatare efectivă, ar putea genera blocaje, disfuncționalități sau chiar imposibilitatea utilizării echipamentului. Astfel, experiența de exploatare de minimum 1 an este un indicator obiectiv al faptului că produsul a fost verificat în condiții reale și că răspunde cerințelor de funcționalitate, stabilitate și securitate.

Totodată, un software aflat în faza de dezvoltare și netestat ar putea conduce la costuri suplimentare de mentenanță, actualizări frecvente sau chiar necesitatea înlocuirii complete a platformei, aspecte care ar genera prejudicii bugetare și ar afecta buna implementare a proiectului.

Mai mult, software-ul de management al stațiilor de încărcare implică gestionarea datelor utilizatorilor, tranzacțiilor și integrării cu rețele de distribuție a energiei, iar soluțiile aflate încă în dezvoltare prezintă riscuri ridicate de vulnerabilități și erori care ar putea afecta securitatea informatică, cu consecințe asupra siguranței și confidențialității utilizatorilor.

Nu în ultimul rând, la nivel european și internațional, standardele de interoperabilitate (ex. OCPP - Open Charge Point Protocol) recomandă utilizarea unor platforme software testate și validate în timp. Pe cale de consecință, solicită să se respingă critica ca fiind nefondată.

Incoerențe și tratament preferențial privind certificarea OCPP Pentru stațiile de încărcare se solicită la punctul 2.17 interoperabilitate OCPP Full.

Obiectivul de investiții este finanțat în cadrul Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități finanțate prin AFM. În cadrul ghidului de finanțare al programului mai sus amintit la articolul 11 se specifică următoarele:

c) stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real

h) stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP - Open Charge Point Protocol - minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză.

Astfel, având în vedere specificațiile ghidului, cerința a fost formulată în vederea asigurării faptului că stațiile de reîncărcare vor putea funcționa cu o aplicație software de exploatare, indiferent care ar fi aceasta, urmând să fie capabila să transmită toate datele necesare astfel încât să acopere toate cerințele solicitate. Marea majoritate a stațiilor de încărcare de pe piața

transmit toate aceste date prin intermediul protocolului de comunicare OCPP1.6J. Acesta aplicație de exploatare împreună cu operarea stațiilor de încărcare se va achiziționa ulterior și nu va fi oferită în prezenta procedură.

Pentru toate aceste motive, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației conform distincțiilor mai sus arătate, Contestatorul nedovedind că este vătămată de prevederile fișei de date, aspectele reclamate vizavi de cerințele din Caietul de sarcini nefiind de natură să o prejudicieze. Documentația de atribuire așa cum a fost ea întocmită, nu îngreunează dreptul niciunui operator economic de a participa la licitație, nu încalcă niciun principiu dintre cele definite de Legea nr. 98/2016.

Având în vedere caracterul nefondat și neîntemeiat al contestației, solicită și respingerea capatului de cerere privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Contestatorul a constituit cautiunea în sumă de, conform art. 611 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. ..., eliberată de CEC Bank – Sucursala

Analizând documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarele:

...., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, online, organizată pentru atribuirea contractului de achiziție publică având ca obiect „Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi prin promovarea infrastructurii pentru vehicule de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: Stații de reîncărcare pentru vehiculele electrice în cod CPV 31158100-9. În acest sens a elaborat documentația de atribuire aferentă și a publicat în SEAP anunțul de participare nr. ..., criteriul de atribuire stabilit fiind „Prețul cel mai scăzut” și termenul limită pentru depunerea ofertelor

Împotriva documentației de atribuire, ... a formulat contestația care face obiectul dosarului nr....

Analizând susținerile părților, coroborate cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei și având în vedere dispozițiile legale în materie, Consiliul urmează să admită contestația ..., pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

În ceea ce privește criticile de la punctul 1 din contestație referitoare la specificații tehnice restrictive privind suprafața ocupată la sol, respectiv faptul că în fișele tehnice nr. 1 și nr. 2 se impune ca echipamentele solicitate să aibă o suprafață maximă ocupată la sol de 0,4 m², Consiliul reține că autoritatea contractantă, în punctul de vedere transmis, a precizat următoarele: *„Răspuns: Dimensiunile în plan ale fundației izolate pe care va fi amplasată stația de reîncărcare sunt 0.8X0.8 m. reprezentând 0.64 mp. În centrul fundației izolate este montată stația de reîncărcare. Amprenta la sol a acesteia nu va depăși dimensiunile în plan ale fundației”*.

În consecință, Consiliul constată că se impune ca autoritatea contractantă să aducă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați aceste informații, prin publicare în SEAP.

În ceea ce privește criticile de la punctul 2 din contestație, respectiv specificații restrictive privind accesul securizat în stațiile de încărcare, Consiliul reține următoarele:

Autorul contestației critică specificația tehnică de la pct. 1.16 din fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, prin care se solicită ca stațiile să fie „prevăzute cu uși de acces securizate cu cheie și blocare în minim 3 puncte, atât din față, cât și din

părțile laterale". Consideră că această cerință este nelegală, disproporționată și profund neconcurențială, fiind formulată cu încălcarea directă a principiilor și prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

Față de acest aspect Consiliul reține ca fiind pertinente susținerile autorității contractante care justifică cerința criticată astfel:

Accesul pe mai multe laturi ale stației de reîncărcare este o caracteristică tehnică deja integrată în multe produse, iar ofertanții care operează pe această piață pot furniza astfel de soluții. Accesul din mai multe direcții este esențial pentru mentenanță și siguranță: în practică, accesul din lateral și din față permite echipelor de mentenanță să intervină rapid și în condiții de siguranță, mai ales în locațiile în care există constrângeri de spațiu sau obstacole fizice (garduri, stâlpi, mobilier stradal, etc.). În astfel de cazuri, lipsa opțiunilor de acces ar putea crea riscuri suplimentare, inclusiv punerea în pericol a vehiculelor parcate în imediata apropiere. Accesul pe mai multe laturi oferă flexibilitate în efectuarea reparațiilor preventive sau accidentale, fără a necesita mutarea vehiculelor sau oprirea activității stației, fără avariarea sau punerea în pericol a vehiculelor parcate.

Prin urmare Consiliul apreciază criticile formulate ca fiind neîntemeiate.

Referitor la criticile menționate la punctul 3 din contestație, Consiliul reține următoarele:

Contestatorul critică faptul că, în caietul de sarcini și fișele tehnice aferente, se impune ca sistemul de andocare a conectorilor să fie „prevăzut cu autoblocare și buton de deblocare, amplasat în partea din față a echipamentului”.

Consideră că solicitarea ca amplasarea butonului de blocare în partea din față ar fi abuzivă și solicită eliminarea acesteia.

În punctul de vedere autoritatea contractantă precizează că, potrivit Proiectului tehnic (spre exemplu stația 2), poziția locurilor de parcare ce urmează a fi înființate pentru fiecare stație sunt perpendiculare pe stație. Astfel, accesul la stația de reîncărcare se face din față.

În aceste condiții Consiliul apreciază că cerințele solicitate corespund necesităților autorității contractante, Proiectul tehnic prevăzând această configurare, întrucât locurile de parcare sunt situate în fața stației, ceea ce facilitează accesul rapid și eficient al utilizatorilor la conectori. În condițiile în care butonul ar fi amplasat lateral, utilizatorii ar fi obligați să facă manevre suplimentare, ceea ce ar diminua eficiența operațiunilor și ar crea potențial obstacole logistice. Mai mult, în condițiile reale de amplasament, acel buton ar putea fi inaccesibil, singura parte accesibilă utilizatorului în integralitatea timpului de utilizare a stației fiind partea frontală.

Referitor la criticile menționate la punctul 4 din contestație, Consiliul reține următoarele:

În documentația de atribuire se solicită ca echipamentul să fie „pregătit pentru integrarea unui terminal POS dotat cu modul fiscal și posibilitate de emitere a bonului fiscal electronic”, contestatorul susținând că această cerință ar fi restrictivă.

Autoritatea contractantă precizează faptul că, în ceea ce privește Directiva 2014/94/EU, aceasta nu include prevederi privind instalarea obligatorie de POS-uri (terminale de plată) pe automatele de combustibili alternativi (cum ar fi stațiile de încărcare pentru vehicule electrice). Directiva încurajează dezvoltarea unei infrastructuri care să fie accesibilă și convenabilă

pentru utilizatori, inclusiv cerințe legate de interoperabilitate și standardizare. Astfel, proiectul tehnic prevede pregătirea stației pentru echiparea ulterioară cu terminale de plată, întreaga argumentație a contestatorului fiind nefondată, din moment ce specificația tehnică este una foarte clară, de prevedere, pentru o instalare viitoare, a spațiului și accesoriilor necesare integrării unui sistem de plată POS, sistem implementat la scară largă la nivel național și mondial, pentru plata oricărui serviciu, de la o simplă cafea la parcare sau servicii publice.

În ceea ce privește gaurirea carcasei și anularea certificatelor CE, autoritatea solicita explicit ca pregătirea pentru montarea POS ului să fie făcută de producător, tocmai pentru a nu preveni anularea certificatelor CE prin intervenții ulterioare asupra carcaselor.

Prin „echipament electronic și soft necesar funcționarii POS-ului” se înțelege echipamentul hardware (controller, cabluri conexiuni, mufe, etc) prin intermediul carora terminalul POS va comunica securizat cu statia de incarcare. De asemenea statia de incarcare trebuie sa aiba instalat softul necesar pentru a permite si pornirea si oprirea incarcarii atunci cand se va utiliza, pe langa celelalte opțiuni, opțiunea de incarcare utilizând un card bancar. Echipamentul electronic si softul necesar funcționarii POS-ului trebuie sa fie prevăzut din fabrica și oferat ca atare, astfel încât autoritatea contractanta va achiziționa ulterior doar terminalul POS compatibil și funcțional cu o banca din Romania, daca va considera necesar.

Prin urmare autoritatea contractantă a formulat cerințele documentației de atribuire conform necesităților sale și conform proiectului tehnic nr.... elaborat de ... pus la dispoziție operatorilor economici interesați, așa cum este precizat la pct.II.2.4 din anunțul de participare nr. ...

În ceea ce privește criticile referitoare la presupusele cerințe abuzive privind platforma software și accesul gratuit pe perioadă contractuală, Consiliul reține că autoritatea contractantă, în punctul de vedere, a precizat următoarele: *„Răspuns: Se va respecta cerința din cadrul fișei tehnice și anume protocol de comunicație minim OCCP 1.6J”*.

Potrivit informațiilor prezente în mediul online, Consiliul reține faptul că protocol de comunicare des utilizat pentru interoperabilitatea între stațiile de încărcare pentru vehicule electrice (EV) și sistemele de management al punctelor de încărcare (CPMS). Această versiune permite stațiilor de încărcare să interacționeze și să funcționeze împreună eficient, indiferent de producătorul lor, integrându-le într-o rețea de încărcare mai largă.

Prin urmare, Consiliul apreciază că autoritatea contractantă a achiesat la solicitările contestatorului, astfel că informația menționată în punctul de vedere trebuie adusă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați, prin publicare în SEAP.

În ceea ce privește solicitarea de eliminare a cerinței privind "Maturitatea" Software-ului, serviciu ce nu face parte din obiectul contractului, Consiliul reține următoarele:

În documentația de atribuire se prevede că „software-ul de gestionare a echipamentului trebuie să fie un produs software matur, testat în condiții normale de exploatare, cu prezență pe piață și în exploatare de minim 1 an, nefiind acceptate produse aflate în faza de dezvoltare”.

Autorul contestației critică specificația tehnică ce impune ca software-ul de management să aibă „prezență pe piață și în exploatare de minim 1 an”, considerând această cerință ca fiind „un abuz, o barieră artificială la intrarea pe piață și, fundamental, o condiție irelevantă și nelegală în contextul prezentei proceduri”.

Față de aceste susțineri, autoritatea contractantă precizează că stațiile de reîncărcare pentru vehicule electrice fac parte din infrastructura critică de mobilitate urbană și națională. Un software aflat în stadiu incipient, nevalidat prin exploatare efectivă, ar putea genera blocaje, disfuncționalități sau chiar imposibilitatea utilizării echipamentului. Astfel, experiența de exploatare de minimum 1 an este un indicator obiectiv al faptului că produsul a fost verificat în condiții reale și că răspunde cerințelor de funcționalitate, stabilitate și securitate.

Totodată, un software aflat în faza de dezvoltare și netestat ar putea conduce la costuri suplimentare de mentenanță, actualizări frecvente sau chiar necesitatea înlocuirii complete a platformei, aspecte care ar genera prejudicii bugetare și ar afecta buna implementare a proiectului.

Mai mult, software-ul de management al stațiilor de încărcare implică gestionarea datelor utilizatorilor, tranzacțiilor și integrării cu rețele de distribuție a energiei, iar soluțiile aflate încă în dezvoltare prezintă riscuri ridicate de vulnerabilități și erori care ar putea afecta securitatea informatică, cu consecințe asupra siguranței și confidențialității utilizatorilor.

Nu în ultimul rând, la nivel european și internațional, standardele de interoperabilitate (ex. OCPP - Open Charge Point Protocol) recomandă utilizarea unor platforme software testate și validate în timp.

În aceste condiții, Consiliul apreciază că autoritatea contractantă a justificat necesitatea obiectivă a cerinței în discuție, criticile contestatorului fiind neîntemeiate.

Un operator economic se poate plânge de prevederile documentației de atribuire doar în măsura în care acestea sunt restrictive, insuficiente și neclare, de natură a conduce la imposibilitatea depunerii unei oferte sau ar atrage tratarea diferită a prevederilor documentației de atribuire, situație care ar conduce la imposibilitatea comparării ofertelor și alte situații de natură a-i obstrucționa participarea, în raport cu alți ofertanți. Faptul că documentația cuprinde o serie de cerințe și documente care trebuie depuse și îndeplinite, nu poate conduce la concluzia că potențialii ofertanți, printre care și contestatorul, ar fi vătămați sau li se obstrucționează participarea.

Referitor la criticile menționate la punctul 5 din contestație, respectiv incoerențe și tratament preferențial privind certificarea OCPP, Consiliul reține următoarele:

Contestatorul susține că, „la punctul 2.17 din caietul de sarcini, se solicită un standard înalt și specific. Se cere, în detaliu, un set complex de funcționalități avansate (Smart Charging, Rezervare, etc.), care definesc o stație de încărcare modernă, inteligentă și interoperabilă. Acesta este "CE se cere"”.

În schimb, la punctul 3.6, autoritatea nu mai este așa de sigură că dorește ca statia să dețină certificarea OCPP, relaxând la maxim condițiile impuse prin pct. 2.17.

Punctul 3.6, prin formularea "și/sau Raport de testare", anulează practic rigoarea impusă la punctul 2.17. Acesta este "CUM se demonstrează", iar metoda permisă este atât de slabă încât compromise întregul obiectiv".

Autoritatea contractantă precizează, în punctul de vedere, faptul că „obiectivul de investiții este finanțat în cadrul Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități finanțate prin AFM. În cadrul ghidului de finanțare al programului mai sus amintit, la articolul 11, se specifică următoarele:

c) stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real

h) stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP - Open Charge Point Protocol - minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză.

Astfel, având în vedere specificațiile ghidului, cerința a fost formulată în vederea asigurării faptului că stațiile de reîncărcare vor putea funcționa cu o aplicație software de exploatare, indiferent care ar fi aceasta, urmând să fie capabilă să transmită toate datele necesare, astfel încât să acopere toate cerințele solicitate. Marea majoritate a stațiilor de încărcare de pe piața transmit toate aceste date prin intermediul protocolului de comunicare OCPP1.6J. Aceasta aplicație de exploatare împreună cu operarea stațiilor de încărcare se va achiziționa ulterior și nu va fi oferită în prezenta procedură".

În aceste condiții, Consiliul apreciază că îi revine autorității contractante sarcina de a preciza aceste informații, prin publicarea lor în SEAP, pentru a fi aduse la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați.

În ceea ce privește susținerile contestatorului referitoare la „limitarea accesului la licitație a multor fabricanți și favorizarea unui anume participant”, respectiv, Consiliul le apreciază ca fiind simple afirmații, neînsoțite de probe concrete care să confirme faptul că doar acest operator economic ar îndeplini cerințele documentației de atribuire.

Câtă vreme contestatorul nu a probat favorizarea de către elaboratorul proiectului tehnic ... pentru operatorul economic, prin stabilirea în caietul de sarcini a specificațiilor tehnice reclamate, se va avea în vedere faptul că solicitările adresate trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a necesității modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a determina nelegalitatea actului atacat. Iar, pe de altă parte, proiectul tehnic elaborat de RED SOCKET SRL a fost publicat și pus la dispoziția tuturor operatorilor economici care au avut la cunoștință despre conținutul documentației realizate.

În consecință, luând în considerare cele mai sus menționate, în temeiul art. 26 alin. (2) lit.a) și b) și alin.(5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite în parte contestația formulată de ..., în limita celor analizate în motivare, și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul celor stabilite în motivare, să aducă

modificările efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la procedura prin publicarea acestora în SEAP și să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, astfel încât, între data publicării remedierilor și data depunerii ofertelor, să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) lit.a) și b) și alin.(5) din Legea nr. 101/2016, admite în parte contestația formulată de ... în contradictoriu cu, în limita celor analizate în motivare.

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul celor stabilite în motivare, să aducă modificările efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la procedura prin publicarea acestora în SEAP și să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, astfel încât, între data publicării remedierilor și data depunerii ofertelor, să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere, în temeiul art. 29 din același act normativ, în termen de 10 zile de la comunicare.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactată în 4 (patru) exemplare originale.